

שבעת ימים פרק ראשון יומא

יומא

עין משפט גזר מצוה

צ'ה א ב מיי פ"ה מהל' צ'ת הכתיבה הלכה ז'
צ'ג א מיי פ"ז מהלכות
צ'ח ח מיי פ"ח מהלכות
צ'ד ד מיי פ"ח מהלכות
צ'ה ה ש"ס הלכה ז'
צ'ו ו ש"ס פ"ח הלכה ח'
צ'ז ז מיי פ"ז מהלכות
צ'ח ח ש"ס הלכה ז'
צ'ט ט"ו מיי פ"ז מהלכות נדרים
הלכה ח':

ששם מדיחין ט (קדשי) קדשים. הא דלמרינן לעיל (דף טו.) דשולמות היו עצורה להדיח עליהן הקדשים וכדכתיב צ'הדיא צ'יוחאל (צ) י"ל דצער קדשים מדיחין על השולמות אבל קרבי קדשים שיש בהן פרש ומאיסין מדיחין אותם בלשכת המדיחין: **לשכת בית הפרוה**. ווא"ט מאי

שנא דכי תנא להו צרישא נקט לשכת המלך ולשכת בית הפרוה ולשכת המדיחין וכי מפרש להו מפרש לשכת המדיחין והדר לשכת הפרוה וי"ל א"י הו' מפרש לשכת בית הפרוה צרישא היכי לימני ועל גגה היה הכן טובל כו' ואכתי לא קמני היכי סליק להס' להכי תנא לשכת המדיחין צרישא ומשם היתה מנציבה לגג בית הפרוה אמנס ראימי צ'מסכת מדות פ"ה מ"ג) ושם מפרש לשכת הפרוה צרישא כי סידרא דרישא וגס צ'מקצ' ספריס שלנו יש כמו כן צ'כא' מ'י

גב' סנא ללמדו חפינה. מוליכין אותו לצית לצטינס שסס הקטרת מצוי: לשכת פרהדרין. לישן שם: לשכת אצטינס. ללמוד חפינה: על גגה.

היה בית העצילה מי מעיין היו צ'אין לשם צ'רומה: מסיבה. צ'נין אצניס מעלות מוגלגלות וצ'צבות צ'מקיף עמוד צ'מין עץ גלגל של גת: (ד) לגג צ'ית הפרוה. לעלות לה לדר' המסביבה: על גגה הגולה. על שם צ'ור שכרו שם ועלי גולה: אחורי צ'סיהן. ללשכת הגולה וללשכת הגזית: וגג צ'שסן שוה. קירוי אחד לשלשמן: שער הדלקה שער הקרנן. לא ידעמי למה נקרא שם כן: שער המיס. שבו מנציסין צ'לוחית של מים ש"ל ניסוך צ'חג כן מפרש צ'שקלים פ"ז מ"מ): **ועשרה קדושין**. ידיו ורגליו מן הכיור: צ'ו צ'ום. צ'יוה"כ ולקמן (דף צ'ג.) יליף להו מןקראי וכו"ל צ'קדש כדמפרש: על גג צ'ית פרוה. שהיתה צ'נויה צ'חון עורה מקודשת: חון מו. טבילה ראשונה שאינה צ'אה צ'שביל יוה"כ שאף כל ימות השנה צ'נינו צ'פ"ג (דף צ'ג:) א"ן אדם נכנס לעורה אפילו טהור עד שיטבול אצל טבילה הצ'לות ממתנת יוה"כ צ'עינן מןקוס קדוש דהכי כתיב צ'בו ורחץ את צ'שרו צ'מים צ'מקוס קדוש (ויקרא טו): **וצדד לשכסו היתה**. אלתא לשכסו יש לו צ'דרוס: ומספרה לשכס פרהדרין. שהוא ישן שם צ'דרוס הווא א"ל צ'ית העצילת חול: מאי טעמא מקדיס קאי כו'. כשהוא משכיס צ'צקר כל צ'שבה עומד ממטו: ומיסך רגליו וטובל שם. על גב שער המיס שהיא על גבה צ'עזבי החומה מתוקן צ'ית טבילת חול ומעיין משוך שם צ'אמה מעיין עיטס דללקמן (דף צ'ח.) וכל המיסך רגליו טעון טבילה ליכנס בעצורה ואזיל לצפון ללשכתו השניה ללמוד חפינה ואתי לצית המקדש ועבד עבודה כוליה יומא כדתנן (לעיל דף צ'ג.) כל צ'צבת הוימיס הוא זורק את הדס וכו': לנכדי פניא מדו עליה. כדלמרינן צ'ריש פירקין: ואזיל לדרוס וטבל. על שער המיס כר"ע דלמנר (שס) טהור שנפל עליו הווא טעמא: וגיית. הולך ושוכן בלשכת פרהדרין אשר אלל צ'ית העצילה: דאי אמרס לשכת פרהדרין. הוא ישן צ'ה הווא צ'צפון רחוקה מצ'ית העצילה הטורחנות וצ'ה העמל הזה: מקדיס קאי ומיסך רגליו. כדך כל המשכימין: ואזיל לדרוס. לשער המיס: וטבל וגמר חפינה. הסס

מוסף רש"י

הני כהני. לענין הקרבת קרבנות, שלוחי דרהמנא נינהו. ולא שולמו דין, ופקא מינה למור הלוא מתיין, שהסני מומט לקרבי קרבנותי (מנחות ב.). שלוחי יידן. דנעלי קרבן (נדריים דה).

רכינו חנאל

תנא ללמוד חפינה. אמר רב פפא ב' לשכות היו לצ'תן גדול אחת לשכת פרהדרין ואחת לשכת בית אבטינס אחת בצפון ואחת בדרום. אחת בצפון דהתן כסף מדות שש לשכות היו בעורה שלש בדרום לשכת המלך כו'. שלש בצפון לשכת העץ לשכת הגולה לשכת הגזית. לשכת העץ אמר ר' אליעזר בן יעקב שכתי מה היתה משמשת. אבא שאול אמר לשכת כהן גדול היתה אחרי שתיהן וגם שלשן שוה הנה אחת בצפון. ואחת בדרום רחן כבודו פ' ראשון שבעה שפרים היו בעורה וצ' בצפון ג' בדרום ואחד במזרחו שברום שער הדלק. שני לו שער הקרבן. שלישי לו שער הקיס. ותניא חמש טבילות ועשרה קדושין טובל כהן גדול ומקדש בו ביום וכו"ל בקדש אבית הפרוה חון מו שהיתה בחול על גבי שער המיס וצ'ד לשכתו היתה. נתברר כי שתי לשכות היו לצ'תן גדול ולשכת פרהדרין שהיה דרכה שבעת הימים שהיו מפרישין אותו מביחו. ולשכת בית אבטינס שהיו מלמדין אותו שם חפינה. ולא נתברר לנו כהדיא איזו היא בצפון ואיזו היא בדרום אמר לו איש כהן גדול (אני ואחתי ושליחי) [אני שלוחי] בית דין ואחתי שלוחיני כו'.

מה היתה משמשת אבא שאול יאומר לשכת כ"ג היתה אחורי שתיהן וגם שלשן שוה לשכת הגולה שם היה בור הגולה והגלגל נתון עליו ומשם מספיקין מים לכל העזרה לשכת הגזית ישם היה סנהדרין של ישראל יושבת ודנה את הכהנים ומי שנמצא בו פסול היה לובש שחורים ומתעטף שחורים ויצא והלך לו ושלא נמצא בו פסול היה לובש לבנים ומתעטף לבנים בעזרה ג' בצפון וי' בדרום ואחד במזרח שברום שער הדלקה שני לו שער הקרבן שלישי לו שער המיס שבמזרח שער נקנור יושיתי לשכות היו שם אחת בימינו ואחת בשמאלו אחת לשכת פנחס המלכש ואחת לשכת עושי חביתין צ' שבצפון ישער ניצוץ (ט) בנין אכסדרה היה ועליה בנויה לו על גביו ושם כהנים שומרים מלמעלה ולוים מלמטה (ו) ושלפנים הימנו החיל שני לו שער הקרבן שלישי לו שער בית המוקד ותניא (ז) חמש טבילות ועשרה קדושין טובל כ"ג ומקדש בו ביום וכו"ל בקודש [על גג] בית הפרוה חון מו שהיתה בחול על גבי שער המיס וצ'ד לשכתו היתה ולא ידענא אי לשכת פרהדרין בצפון ולשכת בית אבטינס בדרום או לשכת בית אבטינס בצפון ולשכת פרהדרין בדרום ומסתברא דלשכת פרהדרין בדרום הווא מאי טעמא מקדיס קאי ומיסך את רגליו וטביל ואזיל לצפון וגמר חפינה ואתי לבית המקדש ועביד עבודה כולי יומא לבהדי פניא מדו עליה והדר אזיל לדרום וטביל וגייח דאי אמרת לשכת פרהדרין בצפון מקדיס קאי ומיסך רגליו ואזיל לדרום וטביל וגמר חפינה ואתי לבית המקדש ועביד עבודה כוליה יומא להדי פניא מדו עליה והדר אזיל לדרום וטביל ובעי מהדר ומיזיל לצפון ומינח ומי טרח מטרחינן ליה כולי האי אלמא לא מטרחינן ליה שפי דאי צדוקי הוא ליפרוש אי נמי שלא תזוח דעתו עליו דאי לא תימא הכי נעבדינהו לתרויהו בהדי הדדי אי נמי תסגי ליה בחדא: ואמרו לו אישי כהן גדול וכו': לימא תהוי תיובתא דרב הונא בריה דרב יהושע דאמרו רב הונא בריה דרב יהושע דינן שלוחי פרהדרין וינהו דאי אמרת שלוחי דידן נינהו מי

צ'בת הפרוה שם מולחין עורות קדשים. היינו לשכת המלך השנייה (בישיבה) [בשקומין] רבה [מנחות כג. ח] בטלח מקומות המלך נמוה צ'לכת המלך ועל גבי ככס טו', ואלן לו לשכת המלך (ואיכיל דמכא) שומינן טו מלך לכל צ'רי טטורה. רימי אריה. בצפון דהתן, שיש צ'שבות. צ'דרוס גרסינן צ'קמייתא גבי לשכת המלך ופירוה ומדיחין, ואלל גרסינן צ'בתייתא לשכת הגולה כו'. וכן מוכח טוריה דכפתי קדמתא איל לדרוס ועל וינין. אלתא שער המיס היה גדל לכסו וכו'. ועבודתו (פ"ה מ"ג) גרס ארפסא. וזו הגירסה נראתה לרבינו עקיב. שער הדיק. יש לפרש שדך שם היו מניחין את למערכה. שער הקרבן. שמה דרך שם היו מניחין קרבנות. לבהדי פניא מדו ע"ל"הו. שסבור דרחמנא טימאחו וכתיב עקוב. דאי ס"ח הני כהני שלוחי דידן נינהו. ווא"ט יהוה צ'נדריס קרב א"ן צ'ן הוהר [נה. צ] אצטעל א"ן ש'שתי דידן א"י ש'שתי דרחמנא ניהו ולא אצטעל, ומאי לא שפטינן ליה מהיין. וי"ל דלא יתעל ליה הנצטעה מדברי אמורא. וכי האי הוונא פריך צ'בנת מצינעו ירי [ח] וכוונתו (פסו. ח) גבי אלתו מן האירוסין יש לה מנוחה שהיא יכול להסית מן מדברי אמוראים.

[ח] מלליל בד' דה.